

A jövő nemzedékek szószólójának közleménye az erdők nemzetközi napja alkalmából

(2024. március 21.)

Dr. Bándi Gyula, a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettes március 21-én az erdők nemzetközi napja alkalmából a klímaadaptációs, természetvédelmi és erdészeti szakmai kutatások, valamint a tudományos eredmények gyakorlatba való átültetésének fontosságára hívja fel a figyelmet.

Az idei világnap központi témája az „Erdők és innováció”. A technológia hathatós segítséget nyújthat például abban, hogy figyelemmel kísérjük az erdővagyon változását, az erdők állapotát, összekapcsoltságát, korát. Az innovációk (pl.: távérzékeléses megfigyelések, drónos felületei eszközök) hozzájárulnak ahhoz is, hogy az erdőirtások felderítése sikerebb, könnyebben megakadályozható legyen, illetve az erdőpusztulás csökkenjen. Ezen túlmenően számos kutatás foglalkozik a természetes folyamatokra alapozott erdőművelési módszerek fejlesztésével, a klímaváltozáshoz való alkalmazkodás kérdéseivel, hiszen az erdők is csak akkor képesek nagy mennyiségű szén-dioxidot elnyelni és tárolni, illetve az éghajlatváltozás hatásait csökkenteni, ha jó állapotban vannak.

Magyarország erdőterülete 2 millió hektárra tehető, amelyen mintegy 350 millió m³ élőfakészlet (favagyon) található. Az erdők ugyanakkor a kitermelhető fa értékén túl számos létfontosságú ökoszisztéma-szolgáltatást nyújtanak (pl.: vízbázisvédelem, biodiverzitás-védelem, talajvédelem, CO² elnyelés, szennyezőanyag-megkötés, rekreáció, tájkép stb.), amelyek tényleges társadalmi-gazdasági jelentőségét csak mostanában kezdjük igazán felismerni, megbecsülni. A tudományos kutatásoknak hála már különböző közgazdasági módszerekkel egyre jobban számszerűsíthető, hogy a faanyag értékesítésén túl milyen hasznokkal járhat egy jó állapotú erdei rendszer fenntartása.

Az ökoszisztéma-szolgáltatás koncepció alkalmas arra, hogy az erdőgazdálkodás társadalmi és gazdasági hasznait egyaránt megmutassa. Ahhoz, hogy ezeket az egyéb hasznokat is vagyonelemként lehessen számba venni, az erdei ökoszisztéma-szolgáltatások felmérésére, módszertanára, elismerésére és elszámolására sokkal nagyobb hangsúlyt kellene fektetni. Az erdők és az erdőhöz kötődő más vagyonelemek, szolgáltatások fennmaradását, valamint gyarapodását fenntarthatóságon alapuló erdőtudományi módszerekkel kellene biztosítani. Ezek a módszerek elősegítenék, hogy az erdőgazdálkodó az erdőt olyan módon és ütemben hasznosítsa, hogy annak értékei a jövő nemzedékei számára is fennmaradjanak, egyúttal az erdő megőrizze biológiai sokféleségét, természetközelségét, termő-, felújuló- és életképességét, továbbá betöltse hármass – gazdasági-közjóléti-védelmi – szerepét.

Az erdészeti területén tehát olyan kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységekre van szükség, amelyek eredményeikkel segítik a fenntartható erdőgazdálkodást, ahhoz korszerű alapokat szolgáltatnak, és tudományos háttérrel nyújtanak a döntéshozók, hatóságok, erdőgazdálkodók számára.

A szószóló a mai jeles napon arra hívja fel a figyelmet, hogy a kutatás és a tudomány kitágítja annak határait, mit kell tennünk az erdővel mint környezeti rendszerrel és nemzeti kincsével annak érdekében, hogy ténylegesen biztosítani lehessen védelmét, fenntartását, valamint a jelen és a jövő nemzedékek számára való megőrzését.